

foreligger, et Lovforslag, udarbejdet efter de Synspunkter, som Overretsprokurator Carl Alberti den Gang gjorde gældende, og det vilde altsaa, naar nu Navnet Alberti en Gang er knyttet til denne Retsreform, for adskillige gamle Venstremænd være en Tilfredsstillelse at kunne se tilbage til Overretsprokurator Carl Alberti som det egentlige Udgangspunkt for en Reform paa dette Omraade.

Med den kriminelle Retspleje, Strafferetsplejen, var Overretsprokurator Carl Alberti noget mere tilfreds. Han drog ikke her de Konsekvenser, som dette Lovforslag drager, men han gav de Præmisses, ud fra hvilke Konsekvenserne ere blevne dragne, idet han i høj Grad dadlede den Indskrænkning af Retskredsenes Antal, som Kommissionen foreslog. Kommissionen foreslog et endnu langt mindre Antal Retskredse end den anden Kommission og med 3 Embedsmænd i hver Retskreds. Han fremhævede, at man indskrænkede Retskredsenes Antal og udvidede Embedsmændenes Antal, og det er klart, at naar man vil undlade at gøre det, maa man enten berøve Befolkningen det Gode, at have sin Jurisdiktion, sit Retssted, saa nær som muligt eller ogsaa skride til meget store Omkostninger. Det Udkast, den anden Proceskommission havde fremsat, og hvorefter der var 103 Retskredse, var altsaa, som jeg før gjorde opmærksom paa, over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. dyrere end det nu foreliggende, men desuagtet havde det ikke kunnet undlade at stryge adskillige Retssteder. Hørsholm Birk blev afskaffet her paa Sjælland og ligeledes Holsteinborg Birk og Østre Flakkebjerg Herred, paa Bornholm Svaneke, og for øvrigt afskaffedes ogsaa enkelte Retssteder i Jylland. Det Udkast, som det ærede Medlems Navn er knyttet til, er altsaa for det første over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. dyrere paa dette enkelte Punkt, og for det andet afskaffede det endda en Del — jeg tror 7 eller 8 — Retssteder.

Naar man vil fastholde, at Reformen ikke bør blive saa bekostelig og navnlig ikke saa vanskelig for Befolkningen som den af Proceskommissionen foreslaaede Reform, tror jeg, man ikke har nogen anden Vej at gaa end at følge den Vej, som her er fulgt. Jeg tror tillige, at naar man overhovedet er en Tilhænger af en principiel Retsreform, bør man være glad ved, at det er lykkedes den foregaaende Justitsminister at gennemføre et Lovforslag af denne Beskaffenhed, thi det saa jo ud til, at vi var kørt fuldstændig fast, og der kunde maaske være gaaet lang Tid endnu, inden

man havde faaet en Retsreform, hvis ikke en saadan Mellemvej var funden. Jeg skal altsaa i Henhold hertil anbefale dette Lovforslag paa det bedste og haaber, at det maa faa en nogenlunde hurtig og let Gang gennem Tinget.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*):

Den Interesse for nærværende Sags Behandling, som de ærede Talere have lagt for Dagen, staar i nogen Modsætning til den ringe Interesse, som Tingets ærede Medlemmer synes at følge den med. Det giver mig Indtryk af, at Tingets ærede Medlemmer for største Delen i alt Fald ville være enige med mig, naar jeg siger, at jeg ikke formaar at afvinde denne Behandling den Interesse, som i alt Fald flere af de ærede Talere synes at nære for den, og det ligger jo ganske simpelt i det Syn paa Sagen, som jeg begyndte med at udvikle ved Sagens Foretagelse i Fredags. Jeg gaar ud fra, at det ikke vil lykkes ved denne Sags Behandling at komme fremad til Opnaaelsen af de Goder, som man — henset til Folketingets tidligere Standpunkt, sammenlignet med det nu foreliggende Forslag — har maattet give Afkald paa —, og at det paa den anden Side staar fast, at *tilbage* kommer man ikke. Selv om der er dem, der maatte ønske helt at komme tilbage til det bestaaende — det syntes mig, at det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) hørte til dem —, er det givet, at dette Haab er forgæves; kommer der ikke noget ud af dette Lovforslag, bliver Følgen jo kun den, som det meget rigtigt er fremhævet af det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), og jeg tror ogsaa det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at saa blive vi ved det Lovforslag, som forlod den sidste Rigsdagssamling som vedtaget, som allerede er stadfæstet, og som kun venter paa Indrykkelse i Lovtidende for at blive til Lov. Det er min Agt, som det er min simple Pligt, at foretage en saadan Offentliggørelse i det. Øjeblik, dette Lovforslag maatte strande. Men naar det altsaa er givet, at vi ikke kunne komme frem og ikke ville komme tilbage fra det en Gang vedtagne, kan for mig Interessen kun knytte sig til de Smaaændringer, som jeg har taget Initiativet til, og som jeg glæder mig over at høre ærede Medlemmer her i Tinget ogsaa udtale deres Anerkendelse af, og saa andre Smaaændringer, som her maatte komme frem af lignende Natur, Smaaændringer, som allerede fra forskellige Sider ere antydede, som jeg ikke her skal komme ind paa, men som